

Niet-onderkend afschrift
afgeleverd aan *het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap*
f.o.v. het afdelingshoofd van de bouwinspectie
Bestemd voor bestuurlijke inrichtingen
Vrij van griffierechter

Griffie nr. 30	<u>CORRECTIONELE RECHTBANK TE MECHELEN</u>
Not.nr. 1	<u>Openbare terechtzitting van 5 januari 2011</u>

De Rechtbank van eerste aanleg te Mechelen, 11e kamer, rechtsprekend in correctionele zaken, wijst het volgende vonnis:

Inzake van het openbaar ministerie en de rechtstreeks dagende partij:

46 **Mevrouw** , zonder beroep, geboren op
Wonende te met keuze van woonplaats
ten kantore van haar raadsman, hierna vermeld.

Vertegenwoordigd door haar raadsman mr. advocaat te

tegen:

47 1.
Geboren te op
Wonende te
Bijgestaan door zijn raadsman mr. advocaat te

48 2.
Met ondernemingsnummer , met zetel gevestigd te

In falig verklaard bij vonnis van de rechtbank van Koophandel te Mechelen
op 28.08.2010 en met als curator mr. advocaat te
, die ter zitting aanwezig is.

Beiden rechtstreeks gedagvaard bij exploit van gerechtsdeurwaarder
met standplaats te dd. ;

teneinde:

- Vast te stellen dat gedaagden een stedenbouwmisdrijf hebben begaan.
- Gedaagden te horen veroordelen tot het herstel in de oorspronkelijke staat zijnde het verwijderen van de wederrechtelijk aangevoerde grond en het herstellen van het grondniveau in de oorspronkelijke staat, en dit binnen een termijn van één maand vanaf het in kracht van gewijsde treden van het vonnis onder verbeurte van een dwangsom van 500,00 euro per dag vertraging in de uitvoering ervan.
- Dagende partij te machtigen om bij niet-uitvoering van het herstel in de oorspronkelijke staat door de gedaagden binnen de voorziene termijn zelf over te gaan tot verwijdering en de kosten van de verwijdering te verhalen op gedaagden.
- Gedaagden te horen veroordelen tot één euro provisionele schadevergoeding.
- Gedaagden te horen veroordelen tot de kosten van het geding, en het vonnis uitvoerbaar te verklaren bij voorraad.

Uit hoofde van:

Te , tussen 1 augustus 2008 en 30 september 2008

In strijd met art. 4.2.1,4° van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening en strafbaar gesteld bij art. 6.1.1,1° Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening:

zonder te beschikken over de hiertoe nodige vergunning, een aanmerkelijke wijziging van het bodemreliëf te hebben veroorzaakt van een perceel gelegen te met als kadastrale omschrijving door de bodem aan te vullen, op te hogen, uit te graven of uit te diepen waarbij de aard of de functie van het terrein wijzigt.

*

Gelet op de processtukken.

Gehoord de rechtstreekse dagende partij in haar middelen van verdediging.

Gehoord het Openbaar Ministerie in zijn vordering.

Gehoord de rechtstreeks gedaagden in hun middelen van verdediging.

*

Over de strafvordering

In hoofde van de eerste gedaagde – 1

Het strafbaar feit

Beklaagde heeft vooruitlopend op een contractuele verbintenis een terrein, gelegen te kadastraal gekend opgehoogd. Dit terrein is gelegen in agrarisch gebied en is een natuurlijk overstromingsgebied van de .

De werken waren niet vergund en mochten derhalve niet uitgevoerd worden. Inmiddels is beklagde tot volledig herstel overgegaan.

*

Gelet op de gegevens van het strafonderzoek en het onderzoek ter terechtzitting acht deze Rechtbank het strafbaar feit onder de tenlastelegging naar recht bewezen en staat het vast dat de beklagde dit strafbaar feit op de vermelde plaats en gedurende de weerhouden incriminatieperiode heeft gepleegd.

In hoofde van de tweede beklagde –

In hoofde van de tweede gedaagde is het strafbaar feit onder de tenlastelegging niet afdoende naar recht bewezen.

De vennootschap was op het ogenblik van de grondophoging nog niet opgericht.

De strafmaat

De eerste beklagde heeft thans een correct schuldinzicht en beseft dat men als ondernemer geen vergunningsplichtige werken kan aanvangen indien men niet over de correcte vergunning beschikt.

Rekening houdend met de ernst van het feit en het strafrechtelijk verleden van beklagde is de volgende straf wettig en passend:

OM DEZE REDENEN DE RECHTBANK

Gelet op de artikelen:

- 11, 12, 14, 31, 32, 34, 35, 36, 40, 41 der wet van 15 juni 1935;
- 1, 1bis en 3 wet van 5 maart 1952, gewijzigd door de wet van 24 december 1993;

- 28 en 29 wet van 1 augustus 1985 houdende fiscale en andere bepalingen;
  - 1 en 3 programmawet van 24 december 1993;
  - 2, 3, 4 wet 26 juni 2000;
  - 4.2.1,4° en 6.1.1.,1° V.C.R.O.
  - EU-verordening nr. 1103/97 van de Raad van 17 juni 1997;
  - EU-verordening nr. 974//98 van de Raad van 3 mei 1998;
  - 162, 194, 195, 226, 227 van het wetboek van strafvordering;
  - 2, 40 van het strafwetboek;
  - 8/1 wet 29 juni 1964;
- door de voorzitter ter terechtzitting aangewezen.

Rechtsprekend op tegenspraak:

Veroordeelt de eerste beklaagde tot een geldboete van 300,00 euro, verhoogd met 45 deciem en aldus gebracht op **1.650,00 euro** of een vervangende gevangenisstraf van twee maanden ingevolge art. 40 SWB.

Spreekt de tweede beklaagde VRIJ.

Veroordeelt de eerste beklaagde tot de kosten van de publieke strafvordering, belopende tot heden: nihil.

Legt aan de eerste beklaagde tevens een vergoeding op van 25,00 euro overeenkomstig art. 91, 2e lid van het K.B. van 28 december 1950 en art. 1 van het K.B. van 11 december 2001.

Beveelt dat de tenuitvoerlegging van dit vonnis gedurende drie jaar zal worden uitgesteld wat betreft 5/6 van de geldboete.

Verplicht eerste beklaagde bovendien tot betaling van een bijdrage van 25,00 euro + 45 deciem = 137,50 euro tot de financiering van het Bijzonder Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders.

Over de civielrechtelijke vordering

De vordering van

Deze burgerlijke partij vordert in hoofdsom een bedrag van € 1.500,00 materieel en moreel.

De vordering is ontvankelijk.

De vordering wordt betwist.

Materiële schade wordt niet aangetoond en kan derhalve niet worden toegekend.

De rechtbank kent een morele schadevergoeding toe van € 500,00 gelet op de leeftijd van dame

De vordering is gegrond ten bedrage van € 500,00 te vermeerderen met de gerechtelijke intresten aan de wettelijke rentevoet.

De rechtbank begroot de rechtsplegingvergoeding op € 200,00.

Wijst het meer of anders gevorderde af.

OM DEZE REDENEN
DE RECHTBANK:

Veroordeelt eerste beklaagde tot betaling als schadeloosstelling aan de burgerlijke partij de som van **vijfhonderd euro** (€ 500,00) te vermeerderen met de gerechtelijke intresten aan de wettelijke intrestvoet, en de kosten begroot op € 298,76 - kosten rechtstreekse dagvaarding - en € 200,00 rechtsplegingsvergoeding.

Ontzegt de burgerlijke partij het meer gevorderde als ongegrond.

Aldus gewezen door mevr. _____, rechter, voorzitter van de kamer,
met biistand van mevr. _____, griffier.

Uitgesproken in openbare terechtzitting op 5 januari 2011 door de heer _____
ondervoorzitter, rechter, hiertoe aangewezen overeenkomstig
art.782bis van het gerechtelijk wetboek bij beschikking van de heer _____
wnd. voorzitter, ondervoorzitter, _____ om rechter _____ te
vervangen bij de uitspraak, in aanwezigheid van de heer _____
substituut procureur des konings, en mevr. _____, griffier.